

DE MAGIE

5 juni 1953.

Goedenavond vrienden.

Ik mag beginnen met u - zoals gebruikelijk - er op te wijzen dat niet alle kennis ons zo maar toevloeit, dat we deze ook moeten verwerven. En juist omdat wij kennis moeten verwerven is het begrijpelijk dat we nog niet alle kennis bezitten, we weten dus niet alles.

En dan ten tweede: hij die zoekt naar een zekerheid, heeft die nog niet gevonden en is daardoor ook vaak in staat om - ondanks z'n beste streven - fouten te maken.

Ook dit is ons niet vreemd, ofschoon we trachten het in een contact met u zoveel mogelijk althans te voorkomen. Maar daar juist deze omstandigheden nu eenmaal heersen bij ons, dus een niet volledig weten en de mogelijkheid dat er op de een of andere manier een fout wordt gemaakt, hetzij een fout in feite of een denkfout, verzoeken wij u toch heel vriendelijk om niet alleen maar te luisteren, maar om werkelijk kritisch te luisteren, om uw beste krachten als het ware een ogenblik te geven, niet alleen om te begrijpen wat er gezegd werd, maar om nog verder te gaan en dit gezegde voor uzelf te verwerken.

Ik weet dat dat niet altijd kan en dat, wanneer u één punt verwerkt heeft, waarschijnlijk de volgende twee of drie punten u ontgaan. Dat is helemaal niet erg.

Beter één punt dat belangrijk voor u is, dat door u goed begrepen werd, dan twintig punten die vaag in uw gedachten hangen en die voor u geen betekenis hebben. Wanneer u tot de ontdekking zou komen: hé, wat hij daar vertelt, dat is niet juist of dat is dwaasheid, of daar voel ik niets voor, dat heb ik mij altijd anders gedacht, dan is het uw volste recht om te zeggen onmiddellijk: hé vriend, wacht eens even, daar ben ik het niet mee eens.

Wanneer er vragen rijzen dan verzoeken wij om die niet onmiddellijk - dus zodra ze opkomen - te stellen, daar het mogelijk is dat die vraag toch nog beantwoord wordt tijdens de rede.

De sprekers zullen - daar waar ze zelf een kritiek punt van hun betoog verwachten - u zeer zeker in de gelegenheid stellen door aanvullende vragen, handelende over het onderwerp en nergens anders over, u werkelijk een inzicht te verschaffen in die punten die in het betoog zelf misschien duister zijn gebleven. Ik hoop dat dit duidelijk genoeg is, vrienden, en dan kan ik nu overgaan tot het eerste onderwerp van de avond dat zoals gebruikelijk een onderwerp naar onze eigen keuze is. En voor dit onderwerp van eigen keuze heb ik voor hedenavond gekozen, nu wij kort geleden gesproken hebben over elektriciteit als de grote macht, om te spreken over "de magie". Het is helemaal niet mijn bedoeling om u hier magische recepten voor te gaan kauwen; het is ook niet mijn bedoeling om u voor te leggen de oorspronkelijke denkwijze waarop de magie gegrondvest werd. Wel zou ik u willen wijzen op de zuiver natuurlijke werkingen waarop de magie vaak haar effecten, ja zelfs haar bezweringen baseert.

Ik hoop dat u allen voor dit onderwerp voldoende belangstelling heeft.

Wanneer wij te maken krijgen met datgene wat occult of magisch wordt genoemd, moeten wij te allen tijde ons voor ogen stellen dat dit niet is een tegennatuurlijk of een bovennatuurlijk gebeuren. Het is slechts een gebeuren dat zich afspeelt door gebruikmaking van wetten die niet bekend waren aan degenen die de resultaten hebben waargenomen. Een radio die speelt kan voor een inboorling magie zijn, op dezelfde wijze kan een wonderbaarlijke genezing voor u magie zijn. De magiër, de tovenaars, richt zich over het algemeen juist tot die krachten die in de mens zelf wonen. Het is slechts zeer zelden - zeer zeker bij de verlichte magiër - dat hij zich zal wenden tot natuurkrachten, dat hij zich zal wenden tot iets anders dan juist de mens. Immers, mens zijnde, heeft men tegenover al het lagere leven - mits men een werkelijk verlicht mens is - alleen krachtens dit mens-zijn een zodanig overwicht dat bezweringen daar eigenlijk niet op zijn plaats zouden zijn en dat het magisch gebaar niet noodzakelijk, ja zelfs overbodig en belachelijk zou worden. Een goed mens die zijn grootste vijanden, de onbeheerstheid en de angst, heeft overwonnen kan veilig gaan en al was het door een broednest van adders, ze zullen hem niet beroeren, ze zullen vluchten voor hem of hem

negeren, maar ze zullen hem in geen geval aanvallen, ze zullen hem niet beschouwen als prooi, ze zullen hem niet beschouwen als een verschrikking waartegen verdediging noodzakelijk is. Uw hele leven nu brengt u vaak tot het tonen van zekere dierlijke aspecten in uw handelingswijze. U heeft echter boven het dier een wilsontwikkeling plus een geheugenontwikkeling, die van zodanige geaardheid is dat u gemakkelijker dan een ander u vrij kunt maken van een indruk, door een mens op u gemaakt.

U kunt door uw z.g. rede dus de gevoelens van instinct ontkomen. De magiër heeft dit en daarom moet hij noodgedwongen uitrukken met groot materieel, zijn bezwering is geen noodzakelijkheid, de woorden en symbolen die hij gebruikt hebben alleen waarde omdat hij ze gebruikt en steeds in dezelfde zin gebruikt. De grote waarde is gelegen het geloof dat u hebt in verband met de gebruikte symbolen, ritualen, ceremoniën. Wanneer u zich daardoor onder de indruk laat brengen, bevestigt u het magisch principe van de magiër en krijgt deze een invloed op u die soms van zeer groot belang kan zijn. De magie vermomt zich vaak als iets anders. Een tovenaar, die zal men altijd met een zekere achterdocht beschouwen, de leraar aanvaardt men eerder, maar het liefst aanvaardt men nog de gelijke.

En zo komt het dat heel veel van de magie is vastgelegd in boeken, wordt vastgelegd in uw kranten, word uitgesproken over uw radio. U zult zeggen: ja, maar waar is dan de tovenaar die dit leidt? Kijkt u eens, dat is nu juist hetgeen wat het belangrijkste punt is en dat we daarom zullen trachten heel duidelijk uiteen te zetten.

Eén mens wenst een doel te bereiken. Hij begint dus zich voor te stellen, wat is er noodzakelijk om dit doel te bereiken? Hierbij wordt dus de wil ingeschakeld in de gedachtewereld en wordt een beeld ontworpen van mogelijke resultaten, dan wordt het product van dit overleg gedistilleerd tot een bepaalde denkrichting die bij anderen noodzakelijk is, om zo - wat men wel eens noemt - de magische of magnetische keten te vormen waarbij de gedachte, gaande van persoon tot persoon, een kracht wint die het normale zeer ver te boven gaat en als zodanig van grootse invloed wordt. Wanneer nu zo'n mens begint zal hij dus een gedachte zetten en anderen van de waarheid daarvan trachten te overtuigen, u zult zeggen: "daar merk ik niet veel magie in", maar let wel, er zit toch magie in, want of de feiten waar zijn die hij noemt of niet, doet niet ter zake. Deze feiten kunnen later rustig zelfs ontkend worden, dat geeft niet. Maar de gedachtestroming, de gedachtereactie die door deze bepaalde feiten en voorstellingen wordt opgewekt die is wel van belang, want wanneer het feit ontkend is dan blijft er toch altijd nog een restantje denken dat nog steeds in de richting van die feiten gaat, ook al is dat zonder rede. De normale mens kent niet de absolute rede en als zodanig is hij onderdanig aan een ieder die hem, hetzij via instincten, hetzij door voorspiegeling van feiten, in zijn redelijk besef kan beïnvloeden.

Nu wordt dan een aantal mensen overtuigd, deze mensen worden dan gestimuleerd om wederom anderen - misschien van een lager plan - weer dezelfde gedachtegang bij te brengen. Elke mens die deze gedachte draagt, behoeft die niet aan velen uit te dragen, maar laten wij zeggen dat hij in de loop van bv. één maand vijf personen werkelijk kan overtuigen, zodat zij de zekerheid in zichzelf voelen dat genoemde feiten juist zijn - die feiten op zichzelf kunnen op een leugen berusten - dan is hiermee binnen een maand dus het aantal verviervoudigd d.w.z. dat het 25-voudig is geworden in twee maanden, dat het

125-voudig is geworden binnen drie maanden, dat het in een jaar dus een zeer grote oppervlakte bestrijkt, een zeer grote. Dit is nu nog bij mond-tot-mond-beïnvloeding, zoals die in de oudheid gebruikelijk was, maar stelt u zich voor dat een dergelijk persoon nu honderdduizend luisteraars of lezers gelijktijdig kan bereiken, dan zullen we dus ontdekken dat van deze honderdduizend er misschien tienduizend zijn die deze gedachte als volledige waarheid, als een geloofspunt, als een soort dogma aanvaarden. Deze zullen dan binnen een maand vijftigduizend zijn en dan door die vijftigduizend weer verveelvoudigd, twee en een half miljoen binnen twee maanden.

U begrijpt dus dat er inderdaad wel een magische keten is, een magische keten die ligt in de dingen van alle dag. En dit soort magie is de magie die het meest naar voren wordt gebracht. Geloof niet dat men onbewust dergelijke procedés gebruikt, nee deze procedure is vaak op grond van oude bekende waarheden overwogen door aparte groepen, geheel in de juiste vorm gegoten, en wordt dan als zodanig gepresenteerd.

En wat dan? Is de magie ten goede gericht, dan zal zij waar zijn, ze zal dus alleen de belichting van de waarheid veranderen. U zult dan op grond van deze waarheid een gedachte-

gang verkrijgen die voor uzelf en voor alle medewerkers in deze ban een persoonlijke verhoging ondergaan van denk- en werkvermogen.

Maar als het negatief is, dan wordt u alle kracht afgenomen, dan wordt u leeggezogen, dan wordt u gemaakt tot een wrak, psychisch en fysiek, en dan kunt u zeggen: ja, ik ben zo onder de invloed van de gebeurtenissen, ik kan niet meer. En dan kunt u niet meer zuiver denken, dan laat u zich opzweepen tot toorn, tot woede door de kleinste dingen. Dat is een van de vormen van magie die het meest te vrezen is, ze is zo sterk te vrezen juist, omdat zij door de beïnvloeding van grotere aantallen uw persoonlijke vrijheid, uw persoonlijk denkvermogen soms in sterk gevaar doet brengen. Daarom is het noodzakelijk dat men zich niet alleen afvraagt: waar zal dit toe leiden – de normale gedachtegang van degenen die als slachtoffer vallen van een dergelijke magische werking - maar dat u zich vóór alles afvraagt: waar komt het vandaan? Met welk doel kan men dit doen, kan dit tot stand gekomen zijn?

Dan heeft u in een zuiver nuchter verstand een grote zekerheid geschapen, u heeft uw geestelijke kracht a.h.w. gereserveerd, u bent in staat om daar waar u het goede ontdekt, doelbewust mee te werken, terwijl u anderzijds niet aansprakelijkheden op u neemt die u volgens eigen opvattingen niet kunt dragen.

U zult begrijpen dat dit maar één aspect is van het magische werk. Er zijn er vele andere. Genezing, genezen is magie. Waar komt het op aan wanneer een genezer iemand genezen moet? Op zijn overwicht dat hij moet hebben, onverschillig hoe.

De genezer moet een overwicht hebben dat zo groot is dat hij zijn eigen of de door hem stromende gedachten op kan leggen aan een ander. Kan hij dat, dan zal hij zeer zeker veel, wonderlijk veel tot stand kunnen brengen. Doet hij dit niet dan faalt hij. Dit heeft nog niets te maken met het gebruik van magnetische stroming, de magnetische stroming van de persoon zelf, zoals de magnetiseur die regelmatig tot aanwending brengt.

Deze is nog weer aan andere wetten onderhevig maar valt buiten de directe magie. Magie is n.l. het werken met wetten waardoor normaal niet in het "ik" bestaande krachten tot uiting komen, ofwel volgens de wil van dit "ik", buiten dat "ik" krachten worden gewekt die normalerwijze niet bestaan. Nu zult u zeggen: dit is allemaal heel aardig, maar hoe kunnen wij weten waar er sprake is van magie en waar niet, wanneer - zoals u ons vertelt - de magie zich heel vaak hult in het alledaagse kled? En dan moet ik u zeggen: dat kunt u alleen wanneer uzelf tracht magie te bedrijven de goede magie. Niemand kan de magie ontdekken wanneer in zijn eigen wezen niet iets van deze zelfde krachten reeds bewust werkt.

Het dier begrijpt de handelingen van de mens niet, de mens staat wat verstomd te kijken, zich te verbazen over het ritueel van de priester en de priester begrijpt het wonder niet wat de magiër tot stand brengt. Maar indien deze priester - al is het nog maar zo weinig - werkt met deze magie, dan zal hij misschien het grootse inzien van het volbrachte werk en weten dat hij het zelf niet kan, maar tevens aanvoelen dat hier sprake is van een magische kracht d.w.z. van het aanwenden van de wetten van de geest.

En dat, vrienden, kunt u heel gemakkelijk. De rituelen van de magie zijn niet van groot belang, wat wel van belang is, is dat men zich gewent aan regelmaat in het begin voordat men later tot afwijking daarvan overgaat. Nu neem ik aan dat er onder u zeer velen zijn die - gedragen door een geest van onbaatzuchtigheid en onzelfzuchtige naastenliefde, door de geest ook van de verdraagzaamheid - een ander willen bijstaan die in nood verkeert. Dan kunt u zeggen: we gaan in een groep bijeenkomen en wij zullen goede gedachten uitzenden. Dit is reeds te veel omvattend, want dat is onregelmatig, te afhankelijk van omstandigheden en situaties.

Maar wat u wel kunt doen dat is afspreken elke avond, of elke ochtend, of elke nacht, of elke dag, op dat uur zullen wij een ogenblik in concentratie gaande, deze gedachten uitsturen naar de wereld, gedachten van troost en van genezing, kracht, en we zullen daarbij noemen diegenen die ons bekend zijn, maar we zullen die kracht niet slechts tot hen richten maar tot een ieder die hen nodig heeft, onverschillig waar hij of zij zich bevindt, onverschillig hoe oorspronkelijk de kwaal tot stand werd gebracht. Door dit regelmatige doen, zult u dus de concentratie gemakkelijk bereiken en leren de kracht te gebruiken die in u schuilt.

Maar u schept daarmee tevens in uzelf een verfijnd opvattingsvermogens, u pakt als het ware zekere gedachtestromingen - zeker wanneer ze magisch zijn - uit de lucht, u beschouwt ze tegenover uw eigen streven en u erkent ze als al of niet sympathiek. Het niet sympathieke dat zult u schuwen, dat legt u op zij, het wel sympathieke daar zult u de bron van zoeken en dan vanuit deze bron het mede begrijpen in uw eigen streven. U begrijpt dus dat er heel veel

dingen zijn die werkelijk krachten kunnen zijn indien de mensen zich slechts de moeite willen geven om ermee te werken. In de kerken werd gebeden en wordt nog wel gebeden: Heer geef ons vrede. Indien dat regelmatig herhaald wordt, dan wordt het tot een kracht die niet gelegen is in de woorden, zelfs niet in de sacramentele handeling die er misschien mee gepaard gaat, maar die gelegen is in de versterking van deze invloed die als een trilling over de wereld wordt uitgezonden, een invloed die door alle andere minderwaardige gedachten heen gaat dringen, die meer en meer u sterk maakt. En geloof mij vrienden, kracht zult u nodig hebben.

Dan wil ik u nog één ding zeggen voordat ik deze overigens zeer korte toelichting ga besluiten: er is één ding, één toestand in de wereld die het lagere kracht kan geven over het hogere, er is één toestand in de wereld die de mens kan maken tot slaaf van de elementen, tot slaaf van de dieren, tot slaaf van alles wat eigenlijk beneden hem ligt en dat is de angst.

Angst is de doem die de mens zichzelf oplegt, angst voor pijn, angst voor sterven, angst, angst dat is een invloed die het geestelijk vermogen in u ontbindt en u maakt tot een gemakkelijk voertuig van zelfs de meest demonische wilsvermogens. En daarom is angst het eerste wat u dient uit te bannen. Weet dan dat - wanneer de geest zuiver en rustig is - het lichaam niet kan lijden, dat, wanneer een lichaam zou vallen en stervend zou moeten worden achtergelaten, de geest voortbestaat in een vrijheid die groter en beter is, weet dan dat er geen verschrikking is, voortgebracht door de elementen en de krachten van de natuur, die niet stilhoudt voor de mens die gerust en zonder vrees is.

Men vertelt dat er ergens eens een desa was die in brand ging en al die hutten die brandden totdat het één laaiende vuurzee was en iedereen vluchtte en er was een oude muzelman en die bleef zitten. Gehurkt op zijn bale-bale (rustbank; Red.) bleef hij rustig in zijn woning. En zie, ofschoon de vlammen elkaar troffen boven zijn huis, was zelfs de atap (dak; Red.) niet verschroeid, was er geen schade en was deze mens zelf gezond. Toen hebben die mensen die daar rond omheen waren en die dat gezien hadden, gezegd: "hier is een wonder gebeurd" en ze hebben die man als heilige willen vereren. De verklaring die hij gaf was deze: oud ben ik, mijn zonen zijn weggetrokken en mijn dochters leven in de woningen van anderen. Zo ik ook mijn woning nog zou verliezen, wat zou ik zijn? En daarom heb ik het overgelaten aan de grote Heerser om mij met mijn woning te nemen, om mij met mijn woning te sparen, want zie, in mij was angst noch bitterheid. En toen hebben ze gedacht dat hij gek was, maar hij had gelijk. Als morgen de hemel valt en alle mensen bukken en u blijft rechtop staan dan zal die hemel voor u uitwijken, dan hoeft u niet voor die hemel te wijken. Als morgen de aarde overal splijt en u blijft staan zonder angst dan kan de aarde onder u wegvallen, maar u zult geen millimeter zakken van uw standpunt.

Dat is de waarheid die in de magie verborgen ligt. De meester over de angst, de heerser over zichzelf. Degene die afstand kan doen, die is veilig als Daniël in de leeuwenkuil, of de jongelingen in de vurige oven, die kan niets gebeuren omdat in hem werkt de levende kracht, die is de kracht Gods, die is de essence van lichaam, geest en ziel die onaantastbaar is en eeuwig en die nooit vernietigd worden kan. Wanneer u dat begrijpt, dan zult u niet bang zijn, niet bang voor de wreedheid van uw medemensen, niet bang voor oordeel van de buurt, niet bang voor een oorlogsdreiging, niet bang voor een atoombom, u zult niet bang zijn voor een rijk dat zo machtig is en dat u van aanvallen verdenkt, u zult geen angst meer kennen, u zult slechts dit weten: sterk ben ik en sterk zijn allen met mij die de angst verloochend hebben en zichzelf gevonden. En wanneer u dat bereikt heeft, dan duurt het niet zo lang meer of u begrijpt het kostelijke geheim wat men wel eens noemde "de steen der wijzen", dat ook wel genoemd wordt "azote", de geheimzinnige stof die met kwik en zout moet verbonden worden, want dan begrijpt u iets van de levende kracht die door de bewuste wil van de mens in onderwerping met zijn Schepper en in harmonie met zijn Schepper, gebruikt kan worden om te zijn het kleine beeld van de grote Schepper, de microposofos (microkosmos?; Red.) die schept, geschapen zijnde.

Zo, vrienden, als daar nog vragen over zijn, direct betrekking hebbende dus op dit onderwerp, wil ik ze graag beantwoorden.

Vraag: Zo-even hebt u gezegd: het magnetische scholen voor geneeskracht dat staat helemaal op zichzelf, maar ik maak het zelf geregeld mee dat ik tegelijkertijd, zowel op medisch als op geestelijk gebied raad geven moet, dus gaat dat toch samen.

Antwoord: Dat is geen magie. Ik heb niet gezegd dat dit volledig op zichzelf stond in de zin van dat het besloten blijft in een mens, ofschoon, zelfs met de door u genoemde verschijnselen dit geen onmogelijkheid zou zijn, want wie weet hoe oud en wijs uw geest is en hoe zijzelf misschien - niet doordringende door het bewustzijn heen - u de raadgevingen geeft en de krachten.

Reactie: Ja, ik weet dat er een Oosters geneesheer naast mij staat.

Antwoord: Daar gaat het niet om, ik bedoel alleen maar dit: dat is geen magie. Magie is het scheppen van een sympathische keten, magie zou het zijn als u zou werken als draagster van de kracht van een vijftig of zestigtal anderen die gezamenlijk voortdurend trachten u deze kracht te geven en wel door een bepaalde denk-, een leef- en concentratiewijze, dat zou magie zijn. Wat u doet dat is iets anders, dat is het beoefenen van wat men noemt het magnetisme. En het magnetisme beoefenen dat wil alleen zeggen, de levende kracht die in het "ik" is te geven aan een ander, al of niet in samenwerking met derden, maar zonder dat hierbij een uitgesproken sympathisch verband wordt gevormd door een vooropgezette gedachte. Ik hoop dat dit duidelijk is.

Vraag: Bij het uitzoeken van de magische krachten moesten we onderscheid maken tussen de goede en de kwade en toen heeft u gezegd: "dan moet u de bron opzoeken", maar hoe kunnen wij dat doen?

Antwoord: Er wordt een ziekte op u geworpen, een heel primitief geval.

Deze ziekte kunt u - krachtens uw eigen ervaringen - terugbrengen tot een magische invloed. Deze magische invloed moet tot stand gekomen zijn door haat, nietwaar? Waar hebt uzelf aanleiding gegeven tot haat? Dat is uw eerste onderzoek, dus: in hoeverre ben ik zelf betrokken bij deze zwart-magische werking waarmee ik in contact gekomen ben?

Dan is de tweede vraag: wanneer ik dit contact niet ontdekken kan, wat is dan het uiteindelijke doel, waarom zou iemand dit doen? En dan krijgt u het antwoord: het is zwart-magisch, hij moet het dus doen om zichzelf te bevoordelen, om zichzelf voldoening te verschaffen. Dat is niet zonder reden. Wanneer deze reden bestaat kan het zijn een hebzucht, het kan ook zijn een wraakzucht, het kan zelfs zijn een zuiver niet tegen uw persoonlijkheid gericht werk, waarmee men tracht anderen te treffen, zelfs dit is mogelijk.

Deze relaties kent u en in concentratie zult u ze kunnen vinden, contemplerende over het toeval dat u in contact bracht met deze macht. Dan vindt u daarin de bron. En nu wil ik niet zeggen dat u kunt zeggen: nou is het Schaeadur (eigenaam?; Red.) die dat doet of het is Jan Pieterse die dat doet, maar u zult wel kunnen zeggen: deze kracht grijpt mij dus aan op dit en dat punt, dat wordt er van mij beïnvloed. Wanneer u dat weet is het weer heel eenvoudig. Dan zegt u: "wanneer dit of dat van mij beïnvloed wordt dan is dat nadelig voor mij", of wel - wat ook kan zijn, zelfs met het werpen van een ziekte - "dit belet mij kwaad te doen."

Is het zo, dat het u belet kwaad te doen, dan is dus alles wat u nodig heeft om de ban weg te nemen, handelen in overeenstemming met de terechtwijzing, u op een dergelijke wijze gegeven. Blijkt het zuiver ten kwade te zijn en het goede in u te vernietigen, dan weet u langs welke aanrakingspunten deze macht u eigenlijk aanvalt en dan zult u door de in u aanwezige goede krachten in harmonie te brengen met deze bedreigde punten, een afweer scheppen waardoor de vloek terugkeert over het algemeen tot de werper daarvan. En een kracht die eenmaal opgewekt is en gericht is, moet zich ontladen, moet zich uitleven, het beginsel van de magie. Op een dergelijke wijze kunt u ontdekken wat er achter schuilt.

Het is eigenlijk niets anders dan een lezen tussen de regels van de onmiddellijk zichtbare en waarneembare gebeurtenissen door. Wanneer u merkt: mijn gedachten worden voortdurend in een bepaalde richting gedreven - om dat te merken moet u enig bewustzijn hebben - dan gaat u zich afvragen: waarom gebeurt dit, welke reden kan er zijn om dit te doen? En wanneer u dat punt goed bekijkt dan zult u ontdekken: hé, het pakt mij precies in mijn eergevoel of het werkt op mijn vrees, het werkt hierop, het werkt daarop.

Dan gaat u zeggen: dus het spreekt het slechte in mij aan, het werkt op mijn vrees, iets wat op mijn vrees werkt, kan van mijn standpunt uit niet goed zijn, het is in ieder geval al niet sympathiek, ik moet daar dus eerst een tegenwicht tegen scheppen.

U kunt ook zeggen: het werkt niet op mijn trots of op mijn ijdelheid, maar op mijn zuiver menselijke waarde en eer. Hé dus op zichzelf is het goed, want het raakt mij precies in de goede punten en kanten van mijn karakter. Dan kan ik dus zeggen: dit is sympathisch voor

mij, dit is sympathiek, daar kan ik in meegaan. Maar dan gaat u zeggen: als ik meega, wat zal dan voor mij het resultaat zijn? Niet, wat is het doel van het geheel, waar zal het mij toe brengen? Hé, maar dat zou niet meer goed zijn naar mijn inzichten, wie kan er dan bij dat niet goede, voordeel van hebben? Hé, dat moet die kant uit zijn, dus elke kracht die van die kant komt, daar moet ik mij tegen afsluiten. Begrijpt u ? Op een dergelijke manier kunt u een hele hoop doen. Dan ontdekt u dus de bron, de bron niet in de zin van de persoonlijkheid en de plaats, ofschoon ook dat mogelijk is, maar dan moet u wat verder gevorderd zijn.

Maar zelfs voor de beginner, de doodgewone mens die pas begonnen is met de geestelijke vermogens in hem wat meer te gebruiken en gebruik te maken van de wetten van de geest, daardoor zich in de ogen van de mensen makend tot een soort magiër, die kan dit - wat ik u gezegd heb - doen en zal de bron dus zien als, hetzij een satanisch of demonisch, of wel een hemels iets. Het hemelse moet te allen tijde bevestigd worden, het satanische te allen tijde ontkend. Dat is voor de primitieven, degene die verder gaat die zal ontdekken dat zelfs - laten we maar zeggen - de duivel, nietwaar, in verschijningsvorm soms in zich een geest van licht kan dragen, omdat het niet aan de uiterlijke vormen ligt. Maar voorlopig is het verstandiger om, wanneer men iets dat naar het demonische ruikt erachter voelt, iets wat gericht is op het bevredigen van niet gerechtvaardigde lusten en verlangens, of zelfzuchtige ideeën en belangen bij anderen, af te sluiten. Ik hoop dat ik het duidelijk genoeg heb gemaakt.

Reactie: Ja, dank u zeer.

Antwoord: Over dit onderwerp nog meer te vragen vrienden?

Vraag: Die angst, daar kunnen een heleboel mensen toch niets aan doen?

Het komt dikwijls door een ervaring in de jeugd of zo, tenminste dat heb ik wel eens meegemaakt.

Antwoord: Ja, en weet u wat het dan is? Deze mensen kennen dan deze angst omdat ze ten koste van alles trachten te ontwijken wat op zichzelf niet gevreesd behoeft te worden.

Er zijn mensen die bang zijn voor vuur, die, terwijl ze met een enkel gebaar de vlam nog hadden kunnen doven, weglopen en hun huis af laten branden. Er zijn mensen die bang zijn voor bloed, die een enkele druppel bloed als voldoende aanleiding beschouwen om dan maar weg te lopen en als dat niet gaat dan vallen ze wel flauw, terwijl misschien met één enkele handreiking de bloeding gestelpt zou zijn. Het is dus onredelijk zijn, angst is onredelijk.

En wanneer u door die angst bezeten bent, en u heeft dergelijke angsten, wat moet u dus doen? De rede daar tegenover stellen en datgene wat u vreest in de ogen zien. Wanneer u bang bent om in het water te springen, terwijl u zeker weet dat u in dat water niet ten onder gaat door gebrek aan vermogen en kennis, maar dat het alleen die angst maar is, dan is het het verstandigst om uzelf te overtuigen ervan dat er geen gevaar in schuilt, dat er geen reden voor angst is, en een paar keer in het water te springen.

Over het algemeen heeft zelfs de moderne psychologie al erkend dat, om een angst te bestrijden het verstandigst is, te bewijzen dat deze angst niet redelijk is.

En laten we niet vergeten dat veel van de z.g. angsten helemaal geen angst zijn in de werkelijke zin van het woord. Ze zijn een poging om eigen gedrag goed te praten en dus eigen fouten te vergoelijken, ofwel zich te onthouden van daden die men officieel wel als goed erkent maar waaraan men zich toch liever onttrekt in het diepst van zijn hart. En wanneer men die angsten dan op deze manier nazoekt, dan zal men ontdekken dat er een gebrek in uzelf is ergens en dan kunt u dus dáár beginnen met dát te bestrijden. Gelooft u mij, alle angst wordt geboren uit een onwetendheid, vandaar dat de inwijdingsceremonie in vele gevallen, zelfs bij eenvoudige stammen, inhoudt het doorstaan van pijn. In het éne geval is het misschien verwondingen ondergaan of een geseling, in het andere geval een hand in het vuur steken, door de vlammen wandelen, in duisternis alleen zijn, verschrikkingen van de eenzaamheid ondergaan. En het eigenaardige is dat degenen die deze beproevingen doorstaan hebben, over het algemeen geen angst meer kennen op dat gebied. Dat is zo oud als de volkeren zijn. Die methode van inwijding wordt in de meest primitieve stam vaak al gebruikt. Deze mensen kunnen dat dus wel, bent u minder?

Niet weglopen voor wat men vreest maar het in de ogen zien en wanneer het lichaam misschien beeft en siddert, bij uzelf zeggen: ik ben niet bang en ik blijf nuchter denken. Dan zal dat lichaam op de duur ook heus wel meedoen.

Ik hoop dat het ook duidelijk genoeg is, ja?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, dat wordt verstrooid enerzijds en "Hij ziet hoe lieflijk (het) is als zonen uit hetzelfde huis als broeders samenwonen", dat is anderzijds, dat is dan een gewoon gezin. Maar nu een heel volk dat zonder God leeft, is daar dan ook een verdeeld land?

Antwoord: Leeft een volk zonder God, of zonder religie? Dat zijn twee verschillende dingen.

Reactie: Ja, ik laat het hier maar zo vlug uit mijn mond vallen, maar ik kan geen van beide bevestigen.

Antwoord: Nee, en u kunt het ook niet ontkennen. Geloof mij, er zijn zeer weinig mensen die zonder God leven, maar het is zo, dat er een groot huis gebouwd had kunnen worden van Christenen, van volgers van Christus, waarbij de volgers van Boeddha en Mohammed in hetzelfde huis hadden kunnen wonen in broederschap. En de begeerten naar pronk en naar praal en naar macht, de woordenzifterij en de persoonlijke belangrijkheid heeft de broeders in dit huis tegen elkaar verdeeld, daarom zal dit huis verstrooid worden. De mensen, of ze nu een kerk belijden - een kerk belijden is accepteren of niet - die mensen die in God geloven en daarnaar handelen, dat zijn de ware kinderen Gods, want zij zijn het die de broeders zijn die het eens zijn, omdat ze zich baseren op de goedheid Gods, voor elkaar instaan en met elkaar werken. En ik geloof dat in dat geval de werkelijke kinderen Gods even talrijk zijn in Frankrijk als in het meest religieuze land. Ik geloof dat in Rusland zelfs veel mensen dichter bij God staan - al gebruiken ze Zijn naam niet zo dikwijls - dan in andere landen waar ze met de Bijbel in de hand elkaar pijnigen op de meest sadistische wijze. Niet met een wapen en niet met een gesel maar met moorden, met roof, met vrijheidsberoving, met geestelijke kwelling. U heeft dit naar voren gebracht vriend, niet ik.

Vraag: Mag ik dan nog even vragen of angst ook niet voort kan komen uit onevenwichtigheid in de mens zelf, maar dat hij er niets aan doen kan doordat het evenwicht verbroken is met de natuur, dus dat het eigenlijk een ziekte is en als die eerst hersteld wordt, dan kan de man zijn handen in het vuur steken.

Antwoord: Dus, het evenwicht moet hersteld worden, inderdaad, en als u dat evenwicht herstellen wilt dan kunt u dat niet doen door te gaan troetelen. Als iemand lui is dan kunt u hem niet genezen door hem met de zweep tot werken aan te zetten, maar wel door hem tot luiheid te dwingen, nietwaar? En zo zal de mens dan in zichzelf het evenwicht kunnen en moeten herstellen, indien hij dat wenst, werkelijk wenst. En dan zal deze mens ook de hand in het vuur steken. Angst is geen ziekte, angst is inderdaad een onevenwichtigheid, maar een onevenwichtigheid die vaak door een onjuist inzicht in het leven en een onjuist begeren ontstaat. U bent bang omdat u denkt dat u iets kunt verliezen, u bent bang omdat u denkt dat u iets mee kunt maken. Dat is een heel andere manier dan dat u angst voelt om een ander. Als het om een ander gaat, dan kunt u zich gemakkelijk beheersen, wanneer het om uzelf gaat niet. Is daarmee niet bewezen dat alle angst de zelfzucht uiteindelijk tot basis heeft?

Dat, mits men deze zelfzucht eens flink onder de loep neemt, die eigen onevenwichtigheid eens bekijkt op al zijn onzuivere puntjes en oorzaken, dat men dan inderdaad kan zeggen: ik heb de angst overwonnen. Zijn we hiermede aan het einde van de vragen gekomen vrienden? Dan zal ik voor een kort onderwerp naar uw eigen keuze het woord geven aan de volgende spreker. Ik dank u intussen voor uw aandacht.

Goedenavond vrienden.

VRIJHEID EN BINDING

Wanneer wij dus het tweede onderwerp hebben, dan bent u het die bepaalt waar we over spreken. U weet zelf, de eerste spreker heeft wat veel tijd in beslag genomen, ik kan dus niet al te uitvoerig worden, maar welk onderwerp heeft uw belangstelling?

Reactie: Vrijheid en binding.

Vrijheid en binding, ja. Vrijheid betekent over het algemeen het realiseren van uw eigen vermogen, vrijheid komt het schoonst tot uiting in de binding, want heeft niet hij die de vrijheid opgeeft, vrijwillig, daarmee de grootste vrijheid gebruikt die hij had?

Vrijheid dat betekent niet een toeval, vrijheid dat betekent zich bewust zijn van eigen mogelijkheden en vermogens. En binding betekent dat men, erkennende dat deze vermogens onder een andere leiding en wil, meer tot stand kunnen brengen, over te gaan tot een binding. U zult zeggen: dat is zuiver menselijk, maar dat is niet waar, dat is zelfs chemisch juist.

Er moet een erkennen zijn van de noodzaak tot binding en dan wordt de vrijheid dus eigenlijk vrijwillig beperkt. Een vrijheid hebben wij allemaal, u op aarde heeft bv. om eens wat te noemen, de vrijheid om te leven of te sterven, om het geluk in het leven te zoeken of het leed te zoeken. U bent vrij om een ander te helpen of een ander het leven lastig te maken.

U bent volledig vrij om als u dat wilt, vlees te eten of om u alleen met vruchten te voeden, vrijheden te over. Nu gaat u over tot een binding d.w.z. u heeft dus bepaald dat binnen deze vrijheden ergens voor u een doel ligt dat nastrevenswaard is. En in dat nastrevenswaardige doel zult u dan moeten erkennen een regel, een regel die dus voor het geheel of voor een deel van uw vrijheid plotseling bindend wordt en het u onmogelijk maakt om deze vrijheid dus op dit gebied verder te handhaven of te hernemen.

Dan zegt u bv.: ik geloof niet in het doden van dieren en dus ga ik van nu af aan op vruchten leven. U heeft het principe aanvaard en u heeft zich gebonden, want u heeft afstand gedaan van uw vrijheid om vlees te eten. Toch heeft u daarmee bewezen hoe vrij uw wil was, want u had beheersing genoeg om over de omstandigheden triomferende voor uzelf naar voren te brengen de werkelijke waarde van de dingen en uzelf de beperking te stellen die de grootste kracht is van elk mens, nietwaar. En dan behoef ik daar eigenlijk niet veel meer over te zeggen, maar zoals het altijd gaat, de dingen worden pas onderstreept door hun tegendeel. Wanneer er alleen maar licht is, nu ja, dan merk je het niet, maar als er schaduw is, dan valt je pas op hoe dat licht is, vandaar dat een zonnige dag zoveel vrolijker is.

Dat ligt niet alleen in de kleur van het licht, in de felheid van kleuren, nee, het ligt ook in de contrasten, getekend door de schaduw waardoor de contouren van de dingen anders worden. Wie de vrijheid van wil gebruiken gaat, wie zijn vrijheid als het ware volledig in gaat zetten, die kan dat niet doen als hij niet een tegenstelling aanvaardt.

En zo betekent dus de beperking in deze wel het belangrijkste. Die beperking die gaat zelfs nog verder, want, wanneer het alleen maar een zelfbeperking is, dan blijft altijd de vraag of uzelf uw vrijheid zo hoog schat dat u een aanvaarde binding ook verder handhaaft, een aanvaarde beperking van vrijheid. Maar nu gaat u zich binden aan een ander, aan een andere organisatie bv., u gaat zich binden in een huwelijk, aan een partner, u gaat zich binden aan een vereniging, aan een religie. Dan aanvaardt u vrijwillig de consequenties daarvan, maar door deze binding verliest u aan vrijheid. En dat zouden we - om nog even kort dat aan te stippen - dan ook op politiek gebied kunnen zeggen. De mens heeft vrijheid, een zeer grote vrijheid, hij is echter overeengekomen in deze vrijheid een zekere binding te aanvaarden en deze binding noemt men, recht of wet. Of dit nu het recht van de sterkste is, dat kunnen we buiten beschouwing laten, het wordt geaccepteerd en uit overwegingen met vrije wil.

Zelfs wanneer die overweging angst is, iets waar mijn geachte voorganger dan nog wel het een en ander over op zou willen merken vermoed ik. Maar dat is voorbij.

Kort en goed, u aanvaardt de beperking van uw vrijheid ter bereiking van iets en bindt u daardoor aan een grotere gemeenschap, waarbij uw eigen vrijwilsvermogen op de achtergrond treedt ten opzichte van de totale wil van de gemeenschap.

Wanneer u op een gegeven ogenblik zegt - om in de moderne politiek te blijven - een sociale zekerheid (ik geloof dat het tegenwoordig heet, van de wieg tot het graf) vind ik een noodzaak, dan kunt u dit aanvaarden, maar dan zult u ook door dit te aanvaarden, u binden aan alle voorwaarden die noodzakelijk zijn ter vervulling van dit door u gestelde ideaal en zult u dus in feite hiervoor uw totale persoonlijke vrijheid op moeten geven.

Maar die ruil heeft u vrijwillig gedaan, u bent vrij om die ruil te aanvaarden of te verwerpen.

U kunt ook zeggen: ik wens een volledige vrije wereld waarin alleen de hoogst noodzakelijke maatregelen worden getroffen om ons althans enige zekerheid van leven en bezit te bezorgen. U behoudt uw vrijheid en bindt u slechts voor een zeer klein gedeelte. Maar dan mag u zich ook niet beklagen wanneer uit die vrijheid de totale verantwoording voor uw eigen onderhoud

en bestaan - ongeacht de omstandigheden waarin u verkeert of zult komen te verkeren - op uw eigen schouders rust. Daar heeft u nu het aardigste voorbeeld van vrijheid en binding. Men kan niet overgaan tot een binding en daardoor en masse een bepaald doel bereiken en toch zijn vrijheid handhaven. Wanneer dit gebeurt dan is het een strijdigheid en dan zal onze geachte interpellant van daarnet waarschijnlijk wel opmerken: een huis dat verdeeld is tegen zichzelf wordt verstrooid. Dat zou ik dan zelfs in de politiek op een dergelijke wijze zeer zeker van toepassing achten. Hetzelfde geldt voor godsdienst. Wanneer u zich bekent tot een religie, dan zult u die religie totaal, met al haar dogma's, met al haar leefregels moeten aanvaarden en tegenover uzelf - wilt u eerlijk zijn, wilt u vrij blijven in deze binding - zult u dus alle regels zelf moeten vervullen en wel zo goed mogelijk. Doet u dit niet dan is ook dit religieus gevoel in uzelf tegen zichzelf verdeeld en als zodanig zwak en van nul en generlei waarde.

Wanneer u de binding aanvaardt van een vereniging, maatschappij of genootschap, dan bindt u zichzelf om bepaalde taken - u door het lidmaatschap of deelgenootschap opgelegd - te vervullen. Dit is de vrije wil die door binding zichzelf beperkt en daarin haar hoogste vrijheid bereikt. Maar wanneer zij ophoudt deze binding te honoreren en zich onttrekt aan de door de eigen opgelegde vrijheidsbeperking, dan is zij eerst werkelijk onvrij, want dan is zij geworden tot slaaf van gevoelens, van hartstochten, van luiheid etc. en is dus gebonden aan het lagere. Wanneer zij een dergelijke instelling of organisatie gaat ontkennen, dit openlijk doet, openlijk zegt: ik aanvaard alle consequenties daarvan, blijft ze vrij. Zodra zij echter een compromis gaat trachten te sluiten tussen de vrijwillig aanvaarde gebondenheid en de verlangde vrijheid, maakt zij zich tot slaaf van begeerten en bewijst zichzelf niet te kennen.

Als zodanig is zij de werkelijke onvrijheid en komt de vrijheid van het wezen wel het sterkst daar naar voren waar dit wezen uit een vrijwillig besluit komt tot een beperking van diezelfde vrijheid. Ik hoop dat het voldoende is want mijn tijd is ongeveer op. Vragen daarover wil ik dan graag naar de "vragenrubriek" dirigeren, dan behoef ik daar niet verder op in te gaan.

Ik geloof dat het duidelijk genoeg was en eigenlijk geen verder commentaar behoeft. U bent natuurlijk volkomen vrij om zelf daarover na te denken wat u wilt, nietwaar.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". Ik mag allereerst beginnen met een ogenblik de aandacht te vestigen op een vraag die de vorige keer niet beantwoord werd. Ik heb toen zelf de vragenrubriek niet geleid en ik moet er dus wel eventjes een slag in slaan. Ik meen dat het ging over de genezing van trauma, dus verwondingen door geesteskracht. Wij hebben deze vraag opgekregen, het moest even nagegaan worden en het resultaat was als volgt: elk trauma, elke verwonding, elke beenbreuk etc. is in zeer korte tijd te genezen door geestelijke invloeden en wel door een bijzondere activering van de geest waardoor het lichaam zelf al zijn krachten in gaat spannen voor het herstel, een volkomen geleid herstel, waarbij men genezingen krijgt die gelijkelijk snel of zelfs nog sneller gaat dan dergelijke genezingen bij een dier, waarbij natuurlijk door het tijdelijk enigszins rust geven van het gewonde lichaamsdeel etc., een nog versnelde genezing kan worden bewerkt.

Maar een onmiddellijke genezing van trauma of breuk is niet aan te nemen bij geestelijke genezing, tenzij in uitzonderingsgevallen waar een buitengewoon sterke kracht wordt geprojecteerd op de persoon in kwestie. En in dat geval krijgen we te maken met een opbouw dus ten koste van andere weefsels, waarbij wel zelf het weefsel in kwestie onmiddellijk hersteld wordt, maar toch de andere weefsels enige tijd nodig hebben om weer tot hun volle sterkte en volle veerkracht terug te keren. En nu ik deze vraag beantwoord heb vrienden, zullen we verder gaan met de vragen van de dag.

Vraag: Hoe komt het dat een mens zo moeilijk zijn fouten overwint?

Antwoord: Hoe het komt dat een mens zo moeilijk zijn fouten overwint, vrienden, dat is heel eenvoudig, omdat de mens het zich zeer moeilijk maakt om zijn fouten voor zichzelf te

verbergen. De mens wenst geen fouten in zichzelf te zien daar hij in zichzelf het ideaal draagt van de vergoddelijkte mens en zichzelf daar zo dicht mogelijk naartoe wil projecteren en daardoor zijn eigen fouten voor zichzelf gaat goedpraten. Door deze goedpraterij komt hij tot een valse instelling en kan dus zijn fouten niet overwinnen. Bovendien heeft de mens de eigenaardigheid dat hij - wanneer hij al een fout erkent - zegt: nu ja, ik zal het zachtjes aan doen ik zal morgen, overmorgen zal ik misschien beginnen, nietwaar, of ik zal dan beginnen en dat hij er verder niet aan denkt. Hij moet daar een speciale studie van maken als het ware van die fout en zichzelf voortdurend daarop betrappen en steeds weer corrigeren, dan zal hij die fout wel kunnen verbeteren, maar de meeste mensen vinden hun fouten een dergelijke moeite niet waard of ze hebben andere dingen te doen die hun meer boeien en daardoor blijven die fouten dan bestaan. Ik hoop dat het antwoord voldoende is op de vraag.

Is er nog iets op te zeggen?

Reactie: Nee, dank u.

Vraag: Beschikt de mens over een vrije wil of is zijn gehele leven voorbeschikt?

Antwoord: De mens beschikt over een volkomen vrije wil. Een volkomen vrije wil heeft u, ofschoon u niet door de huizen heen kunt lopen maar altijd op straat zult moeten blijven, dat is de voorbeschikking.

Vraag: Kunt u dat nog nader verklaren?

Antwoord: Als u het nodig vindt, zeker. Wanneer u geen vrije wil zou hebben, dan zou u in een bepaald spoor lopen en dat bepaalde spoor dat zou u dan in elke kleinigheid en elke finesse moeten volgen. De praktijk wijst echter uit dat de mens dat niet behoeft te doen, dat wel in algemene lijnen zijn lot vaststaat, maar dat deze algemene lijnen eerder zijn omgeving zijn en dat hij binnen deze omgeving een volkomen vrijheid geniet. Dat hij deze volkomen vrijheid over het algemeen slechts zeer ten dele gebruikt door zich teveel te laten drijven.

U kunt tegen de stroom op zwemmen en met de stroom mee. De meeste mensen laten zich met de stroom mee drijven, zij zwemmen niet eens, zij dobberen heel rustig verder met de levensstroom totdat ze ergens aan het einde komen. De mens heeft echter de vrijheid om naar de kant te zwemmen, om terug te zwemmen, kortom om alles te proberen wat hij wil, om zijn eigen positie te veranderen. Dit is de vrije wil. Is het nu iets duidelijker geworden, of niet; voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: Is het mogelijk een definitie van kunst te geven?

Antwoord: Kunst, werkelijke kunst is het aanvoelen van het ideaal binnen het eigen "ik" op enigerlei wijze weergegeven. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Deuteronomium 18 vers: 10 en 11. "Onder u zal niet gevonden worden die zijnen zoon of dochter door het vuur doet gaan, die met waarzeggerijen omgaat, een huichelaar of die op vogelgeschrei acht geeft, of tovenaars. Of een bezweerder, die met bezweringen omgaat, of die ene waarzeggende geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de doden vraagt" Hoe moet men dit verstaan?

Antwoord: Dit moet men zo verstaan dat Deuteronomium opgesteld is door magiërs en kabbalisten net als vele anderen en dat deze heren de voorzorg hebben getroffen dat de mens niet met geheimen gaat spelen waar hij geen cent verstand van heeft m.a.w.: laat je vingers eraf totdat je er iets vanaf weet. Het is geen doden oproepen wanneer je met ons spreekt want wij zijn levend, het is niet met duivelskunsten omgaan wanneer je krachten die God geschapen heeft gebruikt, het is geen tovenarij wanneer je dit doet, mits je dit doet ten goede. Kortom al deze dingen zijn aanduidingen van de negatieve kant van de dingen. De negatieve kant van de dingen zult u moeten vermijden. Wanneer u afgeeft op vogelgeschrei dan laat u zich leiden door omstandigheden buiten uzelf, u moet zelf de meester zijn en u niet laten overheersen door de omstandigheden. Kort en goed betekent dit geheel: mens, indien je mens wilt zijn en waardig wilt zijn aan onze God, die dan - als we het helemaal juist willen lezen - iets verder in datzelfde Deuteronomium aangeduid staat als Hij die is drie en vier en toch één, dat wij deze God moeten dienen in onszelf, dat wij uit Zijn kracht moeten werken en dat wij - zelfstandig tot Hem strevende en voor Hem strevende en door Hem strevende - onze weg moeten gaan, ons niet laten beïnvloeden door wichelaars, door tovenaars etc..

Doden oproepen dat is een praktijk van de magie - dat wil ik er nog wel bij zeggen - waarbij men over het algemeen de schil, dus het achtergelaten lichaam dat verbonden is aan het stoffelijk lichaam en bij het werkelijk opgaan in de geestelijke sferen achterblijft en langzaam zich ontbindt, dit kan door magie worden bezworen en opgeroepen. Een dergelijke geest kan echter niets anders geven dan een spiegeling van het eigen kennen, het kennen dus van degene die oproept. Vandaar dat dit verboden is. Is dat voldoende?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Kunt u een korte uiteenzetting geven op welke wijze de astronomische refractie van hemellichten afhankelijk is van de stand (hoogte) van deze hemellichamen? (De leiding las deze schriftelijke vraag niet goed voor vandaar dat er door de intelligentie iets anders verstaan werd)

Antwoord: Regratie, u bedoelt daarmee dus de schijnbare teruggang?

Reactie: Leiding. Het schijnt van wel.

Antwoord: Wanneer u dat bedoelt dan kan ik het u wel vertellen. De schijnbare teruggang van de hemellichten is afhankelijk allereerst van de eigen bewegingen van de aarde, ten tweede de positie van andere sterren ten opzichte van deze sterren, het oog is gewend niet objectief maar vergelijkend en dus subjectief waar te nemen. Door deze vergelijking kan een ongelijke verplaatsing - gezien afstand en hoogte en zelfs invalshoek van het licht ten opzichte van de aarde - leiden tot waarneming van een schijnbeweging die niet reëel bestaat.

Reactie: (Vragensteller zelf) Refractie was gesteld.

Antwoord: Ach, refractie, dan is het niet duidelijk gesteld. Astronomische refractie is, als ik mij niet vergis, de breking, nietwaar. De breking van verschillende sterren kan natuurlijk ook door de invalshoek worden bepaald. Om het volledig uiteen te zetten op dit ogenblik zou mij te ver voeren, maar ik wil er wel dit over zeggen: bij de astronomische refractie krijgen we te maken allereerst met de eigen kwaliteiten van een bepaalde ster. De afstand kan niet geheel en al door deze refractie worden bepaald, noch precies de eigen baansnelheid, men denkt het wel maar dat is vergelijkend, daar de afstanden niet gelijkmatig, noch zelfs kwadratisch toenemen met een verhoging van het brekingsquotiënt. Hierdoor zouden verafgelegen sterren over het algemeen te ver worden gecalculeerd, dichtbij staande sterren te dichtbij. Dus dat kan ik er op dit ogenblik even over zeggen. Maar als u er belangstelling voor heeft dan willen wij graag een volgende keer - wanneer er gelegenheid is om daar rijkelijker over te spreken - een complete spreekbeurt, of zelfs een onderwerp naar uw keuze aan wijden. Kunt u daarmee tevreden zijn?

Reactie: Jawel, dank u.

Vraag: Is u iets bekend over een vuurregen die deze zomer zou komen, waardoor zeer veel mensen om zouden komen, een soort wereldcatastrofe dus?

Antwoord: Nou, dat het van de zomer zal regenen dat kan ik geloven, dat er van de zomer vuur zal zijn, daar ben ik van overtuigd, maar dat er een vuurregen komt, ach, wat moeten we daar van zeggen? Een vuurregen, ja zeker, er zullen tekenen zijn in de hemel, let er maar op, maar deze tekenen beschouwen als een soort doem die de gehele wereld ten gronde richt dat is dwaasheid. De mens die op het ogenblik in de ondergangsgedachte levend zich dergelijke rampen en catastrofes voor ogen tracht te stellen aan de hand van enkele verklaringen zo hier en daar gegeven, ziet over het algemeen over het hoofd dat sedert het begin van de Christenheid reeds negenendertig maal het einde van de wereld is aangegeven.

En dat zeer velen dat geloofd hebben en het betreurt hebben, omdat ze veel hadden opgebruikt of weggegeven wat ze later hard nodig hadden. Er is dus geen reden tot paniek, laat mij u dat zeggen. Het jaar is een jaar dat anders is dan andere jaren en dat zal ook heel wat verschijnselen met zich meebrengen die werkelijk opvallend zijn, maar gelooft u mij, van een algemene wereldcatastrofe is geen sprake.

Ik hoop dat dit categorisch genoeg is tegengesproken op deze manier.

Vraag: Zou het mogelijk zijn dat degene die "het schone woord" brengt hetzelfde sprookje vertelt, dat hij een paar avonden geleden verteld heeft op een particuliere bijeenkomst? Het was zo mooi, dat ook de hier aanwezigen ervan zullen genieten.

Het ging over de kruistocht naar Jeruzalem, de gouden stad.

Antwoord: Ja vrienden, in een dergelijk geval is het allereerst aan u om te beslissen of u het daarmee eens bent, want het gezelschap dat aanwezig is heeft het volledige recht om "het schone woord" naar eigen inzichten te bepalen en ten tweede zal ik dan nog even moeten informeren of het bij ons mogelijk is. Overdenkt u eerst eens of u het er mee eens bent dan zal ik ondertussen trachten informatie in te winnen of dit mogelijk is op het ogenblik.

Vraag: 1 Korinthe vers: 12. Over de verscheidenheid van de geestelijke gaven.

"En van de geestelijke gaven broeders, wil ik niet dat gij onwetend zijt. Daarom maak ik u bekend dat niemand die door den Geest Gods spreekt Jezus een vervloeking noemt en niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn dan door den Heilige Geest. Maar aan een ieder wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want deze wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid en een ander het woord der kennis en een ander het geloof en een ander de gave der gezondmaking en een ander de werking der krachten en profetie en onderscheiding der geesten en menigerlei talen. Doch (in) deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest delende aan een ieder in het bijzonder gelijkewijs Hij wil." Slaat dit op de aarde, dus op de stofmens of niet?

Antwoord: Waar zou het denkt u anders op kunnen slaan? Laten we even dit vaststellen: de oorspronkelijke Christenheid was zeer kabbalistisch onderlegd en wij kunnen zelfs zien in Johannes dat hij een dichtwerk naar voren brengt de z.g. Apocalyps dat zuiver, maar dan ook zuiver kabbalistisch is opgebouwd, waarom hij dan ook zegt dat zij die wijsheid hebben, die weten en het berekenen kunnen etc., het beroemde getal 666. Dus, u zult begrijpen dat deze inderdaad met velen nu zogenaamde geheime of verlachen (belachelijke? Red.) kunsten te maken hebben gehad. Wanneer u dit alles goed begrijpt, dan zal het helemaal niet vreemd zijn dat dergelijke dingen naar voren worden gebracht, ook door het geloof zelf en in het geloof zelf.

Wanneer dus een dergelijk iets tot stand wordt gebracht, dan kunnen we er zeker van zijn dat het mogelijk is door de kracht uit de goedheid Gods, dit wordt hier uitdrukkelijk dan neergezet. Dat betekent dus dat de geest spreekt, maar dat deze geest slechts spreken kan door God, dat de geest genezen kan, maar alleen genezen kan door God, dat de geest profeteren kan maar alleen profeteren kan door God. Dit wil ook zeggen dat de geest de beperkingen die God oplegt heeft te aanvaarden, daar het uiteindelijk Zijn gave en slechts door het handhaven en gebruiken van Zijn wetten mogelijk is. Ik hoop dat het duidelijk is.

Vraag: Er zijn mensen die bij hun geboorte begiftigd zijn met psychische en duistere macht, welke, indien deze wordt toegepast en ontwikkeld hen wellicht tot grote verstandelijke hoogte kan opvoeren. Ik ken iemand die geestelijk tekent, een ander heeft weer andere verschijnselen op geestelijk gebied. Zou u, als het mag, ons hier iets naders van kunnen uitleggen?

Antwoord: Ik kan er u dit over vertellen, dat ik het persoonlijk zeer beledigend vind voor diegenen die uit de volle eerlijkheid van een Godsbewustzijn trachten hun gave te gebruiken, om te spreken van duistere machten. Dit zijn machten die gebruikt kunnen worden ten kwade d.w.z. negatief en tot scheppen van waan en begoocheling en positief tot scheppen van werkelijkheid. Hoe men ze gebruikt is een kwestie van de instelling van de persoon.

Wanneer ze ten goede worden gebruikt zullen ze de persoon voortdurend verrijken, zal hij ze slecht gebruiken dan zullen ze hem voortdurend te kwelling en verarming reiken. U zult dus begrijpen dat wanneer we over deze dingen spreken, dat we niet kunnen spreken over duistere machten, we kunnen hoogstens zeggen: ongrijpbare of voor mij niet te begrijpen machten. We kunnen er verder aan toevoegen dat die machten in elke mens zijn, dat echter niet elke mens de gelijke mogelijkheid heeft om deze tot ontwikkeling te brengen, maar dat de mens - wanneer zij eenmaal gekomen is als mensheid tot een harmonisch bestaan - ieder deze zelfde gaven zal kunnen bezitten en bezitten zal indien hij verkiest ze té bezitten. Ik hoop dat dat voldoende is.

Reactie van de leiding: Ik heb geen schriftelijke vragen meer.

Antwoord: In de zaal nog vragen?

Vraag: De allereerste vraag was dat de mens zichzelf zo moeilijk overwint - dat vind ik zelf ook hoor - maar hoe staat u nu tegenover in het volharden in het gebed of door gebed, om dat op zo'n manier te bereiken?

Antwoord: Een waar gebed is niet een reeks van woorden en zelfs niet alleen een gedachtekracht, maar een gedachte die men poogt in alle daden te verwerkelijken. Indien men daarin volhardt dan zal het zeer zeker resultaat hebben. Als iemand het alleen bij de woorden laat en het nu maar even aan de gratie Gods overlaat om nu maar even een wonder te doen en de mens beter te maken en zijn fouten weg te nemen, dan vrees ik dat het niet veel om het lijf zal hebben dat resultaat.

Reactie: Nee, dat bedoel ik ook niet.

Antwoord: Nee, maar ik stel het er even bij, voor alle duidelijkheid.

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Zou u mij kunnen zeggen de oorzaak van de ziekte van Basedow?

Antwoord: Ik geloof dat het oorspronkelijk is een ontsteking van de geestelijke vermogens waardoor een kwetsbaarheid voor zekere microben ontstaat. Ik durf het niet met zekerheid te zeggen.

Ja, vrienden, het is helaas niet mogelijk om dat sprookje vanavond te herhalen. De spreker die dat heeft gebracht is op het ogenblik niet bereikbaar. Het spijt me dus voor u. En nu heb ik het antwoord gekregen waar ik nu nog even op zat te wachten.

Heeft u nu nog vragen anders ga ik het woord overgeven aan "het schone woord".

Vraag: Zou u kunnen zeggen de oorzaak en de consequenties van de verhoogde temperatuur in het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan?

Antwoord: De oorzaak: tijdelijke warmtetoeename op de zon, gepaard gaande met sterkere activiteit op de aarde, daardoor een veranderen van de neerslag verhoudingen op aarde, een meer onbewolkte hemel en daardoor een grote warmte-inwerking aan de Polen. Consequenties: niet zeer ernstig maar tevens een veel grotere stijging van natuurlijk het water, maar gedeeld over alles heen, zal dat misschien enkele centimeters, enkele decimeters bedragen. Dus wat dat betreft, niet zo ernstig. Andere consequenties die gunstig zijn: vrijkomen voor onderzoek van gebieden die langere tijd onder de ijskap hebben gelegen, het vinden van verschillende grotere mijngebieden, het vinden van tekenen van oude beschaving en indien ik mij niet vergis en de mensheid op dat ogenblik nog kracht zou hebben om zich daarvoor te interesseren: over ongeveer een jaar het vrijkomen van een zeer oude stad die belangrijk zou kunnen zijn, want daar zouden de stenen dan werkelijk gaan spreken.

Reactie: U zou nog titels van dagbladen opgeven die door de R.K. geestelijkheid worden gefinancierd.

Antwoord: Ja, deze titels heb ik nog niet ter beschikking, het spijt mij zeer. Door u gesteld aan andere vragenbeantwoorder en ik heb dit antwoord niet meegekregen, het andere antwoord heeft men mij opgegeven, dit niet. Het spijt me dus zeer. Verder niets meer, vrienden?

Vraag: Zou u misschien nog uw best willen doen om degene te bereiken die dat sprookje verteld heeft en om het dan later nog hier ons ten gehore te brengen?

Antwoord: De mogelijkheid bestaat wel, ik wil het verzoek doorgeven, maar garantie kan ik in deze niet op mij nemen. Het is echter een van de sprekers die betrekkelijk gebruikelijk "het schone woord" als zijn spreekbeurt vervult, dus ik geloof niet dat het onmogelijk is.

Ik wens u allen verder een goedenavond vrienden en ik geef het woord over aan "het schone woord".

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Ik behoud mij de wijze van behandeling in dit gezelschap liever zelf voor, ik hoop dat u mij dat toe billijkt, er zijn altijd zoveel verschillende meningen. En ik verzoek u dan om mij een aantal woorden op te geven – zo'n stuk of zes, zeven - die we dan tot eindthese kunnen verwerken.

Reactie: Angst - Vergelding – Evenwicht - Vrede - Osiris - Liefde - Triomf.

Antwoord: Mogen we het daarmee doen, ja?

Reactie: Ja.

Antwoord: De triomf van Osiris was de zegepraal over de angst, die gaf de evenwichtigheid in het wezen, de vergoddelijking van het bewustzijn en de uiteindelijke vrede, dit was de triomf.

Is dat zo voldoende, ja?

Reactie: Ja.

Angst. Als donkere demonen grijpen ze door de duisternis heen.
Gejaagd wordt de mens en nooit alleen kan hij gaan zijn pad.
Hatelijke armen uit de nacht en lichten flitsen in de duisternis,
in hem is het gemis aan vrede.
De vergelding van eigen daad vervolgt hem zeer.
Zijn eer is geworden een demon, die nimmer laat hem rust.
En wanneer een ogenblik hij ziet de verre kust
van vredig land, dan moet hij verder gaan
en jagen, jagen, achtervolgd door de waan van zelf geschapen duivels.
Angst, angst voor de mensen die hij niet vertrouwt,
angst voor de waarheid waarop hij niet bouwt,
angst voor gerechtigheid die hem achterhaalt,
angst voor een schuld, angst voor eigen vermogen dat faalt.
Angst, angst en jachtig ongeduld.
Zo is de mens zijn weg gegaan, gevangen in de waan,
in de waan van demon en van duistere macht.
Hij schiep zich de duivel uit de nacht van eigen denken.
Toen is er gekomen een drager van licht,
die hem gaf het kostbaar graan
en hem heeft opgericht uit de dierlijkheid.
Asyr was zijn naam en Osiris heeft men hem genoemd,
en later heeft men zijn naam geroemd
en gezongen gezongen over zijn schoonheid,
zijn kracht en over zijn heerlijkheid en zijn macht.
Maar ook Osiris is door het dal gegaan
van de angst en de duisternis en de sombere waan.
Maar hij vond de moed, de kracht om de vrees te overwinnen.
En toen hij 't eigen evenwicht eerst vond,
kon hij het ware werk beginnen,
want in hem bloeide toen een licht
dat hem tot de mensheid zond.
En zo is hij tot de mensheid gegaan
en hij gaf hun het licht en hij gaf hun het graan
en hij gaf hun de leer van het wondere rijk,
wanneer men verpozen kan
wanneer het slijk der aarde van de geest is afgevallen.
Hij sprak over de rechtvaardigheid
die geldt voor allen, hij sprak over zegenpraal,
de zegenpraal van 't zijn die wordt tot eeuwigheid.
En de mensen, ze hebben z'n woorden gehoord,
maar ze hebben zich aan die wijsheid
noch gestoord noch geluisterd,
ze hebben ervan gemaakt een mom
dat ze voordeden aan hun demonen.
En zo zijn ze verder gegaan en ze hebben zich genoemd
de zonen van God.
En ze schiepen zich de duisternis,
Bafomet en hebben hem niet begrepen.
Ze zijn door de angst zo bloedig verscheurd,
ze worden door de wanhoop genepen,
totdat het leven hun niet meer lijkt waard
en ze vluchten in eigen verdoemenis,

zelf geschapen, van de aard.
En toch sprak reeds Osir zuivere taal.
Klaar klinkt het over heel het land:
Gij mens respecteer de wet van God en vrees niet,
dan hebt ge in eigen hand uw lot, dan zijt ge schepper,
schepper in een wereld van de stof, krachtens Gods wet,
Gods werk, Gods macht. Gij kunt de triomfator zijn,
maar slechts wanneer de macht van God
door het vertrouwen in u werd bevestigd
en gij durft te bouwen op Hem en Hem alleen.
De eeuwen gingen verder, Osiris ging heen
en anderen zijn gekomen en hebben gesproken
een heilige naam, hebben gebracht nieuw leven, nieuw licht.
Maar de wereld, zij keerde zich af
en wendde haar aangezicht tot de demonen, weg van het licht.
Wie wil kennen de vrede, de zegenpraal,
dat hij luistert niet naar demonische taal,
maar luistert naar Gods wet en Gods woord,
luistert naar de wetten der eeuwigheid
die altijd weer worden gegeven.
Wie die verwerkelijkt in zichzelf,
die gaat zonder angst de weg, ongestoord.
En hoe dieper hij in zichzelf delft,
hoe meer hij vind licht en kracht
en begrijpen kan de scheppingsmacht die rond hem is.
Zo'n mens kan over grenzen gaan,
want niet bestaat de duistere waan
van dood, verdoemenis en hel.
Niet meer bestaat het sombere spel
van menselijke verbeelding en angst.
Hij gaat over de grenzen,
het langste deel van de weg heeft hij afgelegd,
want hij is bewust, volgt Gods wet, is dus goed,
en vindt bij God rechtvaardigheid.
En wanneer dan die God spreekt recht,
dan geeft Hij hem die heeft geleden misschien,
om het wille van het woord dat God de wereld zond,
de eeuwige vrede en doet aan al het zijnde kond:
ziet deze is Mijn kind, en gaat in tot Mijn huis,
verheugt u wereld van het zijn, een ziele keerde thuis.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.